

Nr 134

Av herrar Petersson i Gäddvik och Nilsson i Agnäs, *i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Särskilt stöd åt det mindre jordbruket.*

(Lika lydande med motion nr 123 i Första kammaren)

Många skäl talar för att jordbruksdriften ges ökade möjligheter att bedrivas även i Norrland. Ett framtida motiv är beredskapskravet, men även regionpolitiska synpunkter är av vikt. En bygds förutsättningar att vara en god miljö för expanderande näringar av alla slag förbättras genom ett livskraftigt jordbruk. Den senast genomdrivna jordbrukspolitiken har medfört stor pessimism bland jordbrukarna i Norrland. Detta har även erkänts av statsmakterna, bl. a. genom tillsättandet av utredningen om det fortsatta stödet till Norrlandsjordbruket. Denna utredning är ännu ej slutförd, och ingen kan heller med bestämdhet säga när den blir färdig, och ännu mindre kan det förutses när dess utredningsresultat leder till för Norrlandsjordbruket positiva resultat.

Alltför många jordbrukare i Norrland tvivlar på att statsmakterna menar allvar med alla uttalanden om önskvärdheten av ett livskraftigt jordbruk i denna landsända. Därav följer att jordbruksdriften avvecklas i hög takt. Arbetslösheten i Norrland är också så stor att övergång till andra näringar svårligen kan ske.

Det är ett starkt samhällsintresse att genom snabba åtgärder återge Norrlandsjordbrukarna framtidstro för sin näring. Ett verksamt led i detta syfte är att justera upp utgående extra mjölkpristillägg så att realvärdet återställs i norra Sverige. Följdverkningarna skulle också bli goda, enär jordbrukarna skulle få ökat intresse för investeringar, d. v. s. för vad som i dagligt tal kallas »vardagsrationalisering»: förbättringar som är räntabla för jordbrukarna och i hög grad samhällsekonomiskt önskvärda.

Genom KR-verksamheten satsas i dag relativt stora belopp på uppbyggnad av större jordbruksenheter i Norrland. En förutsättning för att denna verksamhet skall kunna ge tillfredsställande resultat är givetvis att företagen i framtiden blir ekonomiskt lönsamma. Mjölkproduktion ger, enligt kalkyler, som regel den mest lönsamma produkten. Tyvärr är dock icke ens denna produkt lönsam med nuvarande pris. En fortsatt nedgång av mjölkproduktionen i norra Sverige innebär stora problem för jordbrukarna och deras förädlingsindustrier men också för det övriga näringslivet i dessa bygder samt för landets försvarsberedskap.

För att stimulera mjölkproduktion i Norrland utgår ett extra mjölkpris-tillägg. Trots fallande penningvärde har bidraget icke uppjusterats sedan 1962/63. Med hänsyn till den fortgående inflationen och angelägenheten av att statsmakterna snabbt visar sitt positiva intresse för Norrlandsjordbrukets fortbestånd bör det redan nu uppräknas med 25—30 % för att stödets realvärde skall återställas. Kostnaden härför kan beräknas till ca 9 miljoner kronor.

Med stöd av det ovan anförda hemställas,

att riksdagen måtte anvisa till Särskilt stöd åt det mindre jordbruket för budgetåret 1970/71 ett förslagsanslag av 59 300 000 kronor, varav 9 000 000 kronor må disponeras för det i motionen angivna syftet.

Stockholm den 20 januari 1970

Per Petersson (m)
i Gäddvik

Tore Nilsson (m)
i Agnäs

Nr 135

Av herr Vigelsbo m. fl., *angående de statliga prisförhandlingarna med jordbrukets organisationer.*

(Lika lydande med motion nr 121 i Första kammaren)

Stockholm den 19 januari 1970

Sven Vigelsbo (cp)

Anders Dahlgren (cp)

Tage Sundkvist (cp)

Bertil Johansson (cp)
i Växjö